

[Knud Kristensen.]

det er jo slet ikke det, der er Spørgsmaal om. For i gode Tider er det ganske klart, at naar der er Omsætning med Ejendomme, maa Gælden stige, for at man kan faa dem omsat, men dette forhindres i Virkeligheden ikke af den Bemyndigelse her, for saa gaar ogsaa Panteværdien op. Nej, det, Ministeren ikke kan komme uden om, er, at naar den unge Mand kommer — det være sig under Højkonjunktur eller Lavkonjunktur —, som ingen Penge har, og han ikke kan faa Laan i Ejendommen, kan han ikke faa Ejendommen, det er faktisk. De, der har Penge, enten til at sætte sig i Besiddelse af Ejendommene eller til at spekulere med dem, kan købe lige saa mange Gaarde de vil.

Ministeren sagde, at det var navnlig ved Ejerskifter, man skulde tage det i Betragtning. Hvis det er Meningen, skulde Ministeren stille Forslag om, at ved Ejerskifter kunde Administrationen tage under Overvejelse, om Laanet skulde tilbagebetales eller det kunde fortsætte. Saa kunde vi diskutere paa det Grundlag. Men det er ikke det, der er stillet Forslag om. Der er stillet Forslag om, at i 50 Aar maa denne Gæld ikke forhøjes, og det er noget helt andet.

Første Næstformand (Vanggaard):

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Jeg skal ganske kort sige til Ministeren, at vi har en Gældstælling for Landbruget for 1909—26 og en for 1937, og det er de eneste reelle Gældstællinger, vi har. Nu kommer Ministeren og vil fortælle, at vi har et Udpluk for 1916—21, der viser, at det er den Periode, hvori Landbruget i Virkeligheden har optaget sin Gæld. Det har Ministeren ikke noget som helst Grundlag for bestemt at kunne paavise, det er kun skønsmæssigt. Derfor mener jeg, at det er urigtigt af Ministeren Gang paa Gang at henholde sig til disse Tal, naar det er paavist, at den Gældsformering, der er sket i Aarene 1909—26, er fordelt over hele Perioden, medens Ministeren nærmest vil sammenklumpe dem til Tiden 1916—21.

Clausager: Maa jeg udtale min Tilfredshed med, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen ikke gentog sin Paastand fra sin første Tale. Han kan altsaa tage ved Lære, og det er en uhyre god Egen-

skab at have, den maa jeg gratulere ham til. Men saa forsøger han at komme fra det ved at fortælle, at Saneringsobligationerne i Begyndelsen af 1937 laa nede i 87, 88 og 89 og forhindre en fornuftig Sanering. Men hvorfor i al Verden vilde det ærede Medlem da ikke hjælpe os i Begyndelsen af 1937, da vi ønskede at gaa over til Parikurs paa Grund af, at Kursen var faldet? Nu vil jeg nok have Lov til at spørge det ærede Medlem: Hvorfor i al Verden holdt han sig da passiv, naar han fortæller, at det var det, der generede saa forfærdeligt? Vi er klar over, at Kursen var høj til at begynde med, men den faldt jo, og saa, sagde han, var det vanskeligt at faa saneret. Men det ærede Medlem var med til at stemme Venstres Ændringsforslag ned. Hvad var Grunden? Maa jeg have Lov at spørge om det.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det blev fremført, jeg tror baade af det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen og af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at naar Prisen for Ejendommene stiger, stiger ogsaa Panteværdien i tilsvarende Grad. Da Panteværdien, saadan som vi bruger Betegnelsen, betyder Ejendoms skyld og de Værdier, som Besætning og Inventar er ansat til, saa vil de ærede Medlemmer, hvis man undersøger Forholdet, se, at der slet ikke er sket en tilsvarende Stigning i Panteværdien ud fra disse Beregninger i Forhold til Stigningen i Ejendomspriserne og i Gælden.

Saa vil jeg gerne til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sige, at i Statistiske Meddelelser, 4de Række 82. Bind 6te Hæfte Side 21, findes en Udtalelse af Statistisk Departement, der lyder saaledes: „Ud fra denne Forudsætning har man med Opgørelsen af 1909 som Udgangspunkt beregnet Landbrugets Gældsbyrde for Aarene 1909—1926“. Og saa beregner man ud fra de Erfaringer, man har faaet ved Ejerskifter, Stigningen, ligesom man har gjort tidligere. Naar det ærede Medlem saa nævner, at det er hele Perioden 1909—26, saa er det rigtigt, men hvad angaar denne Gældsstigning, der er foregaaet i 1909—26, som er paa 1 400 Mill. Kr., viser Tabellen, at i Aarene 1916—21, de 5 bedste Aar, langt de bedste af Aarene 1909—26, er Stigningen sket med 1 000 Mill. Kr.; der er kun 400 Mill. Kr. til de andre Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen.